Opis problemu optymalizacji

Podczas zajęć laboratoryjnych będziemy wykorzystywać zmodyfikowany problem komiwojażera. Dany jest zbiór wierzchołków i symetryczna macierz odległości pomiędzy dowolną parą wierzchołków. Należy ułożyć dwie rozłączne zamknięte ścieżki (cykle), każdą zawierającą 50% wierzchołków (jeżeli liczba wierzchołków w instancji nie jest parzysta, to pierwsza ścieżka zawiera jeden wierzchołek więcej), minimalizując łączną długość obu ścieżek.

Przykład rozwiązania:

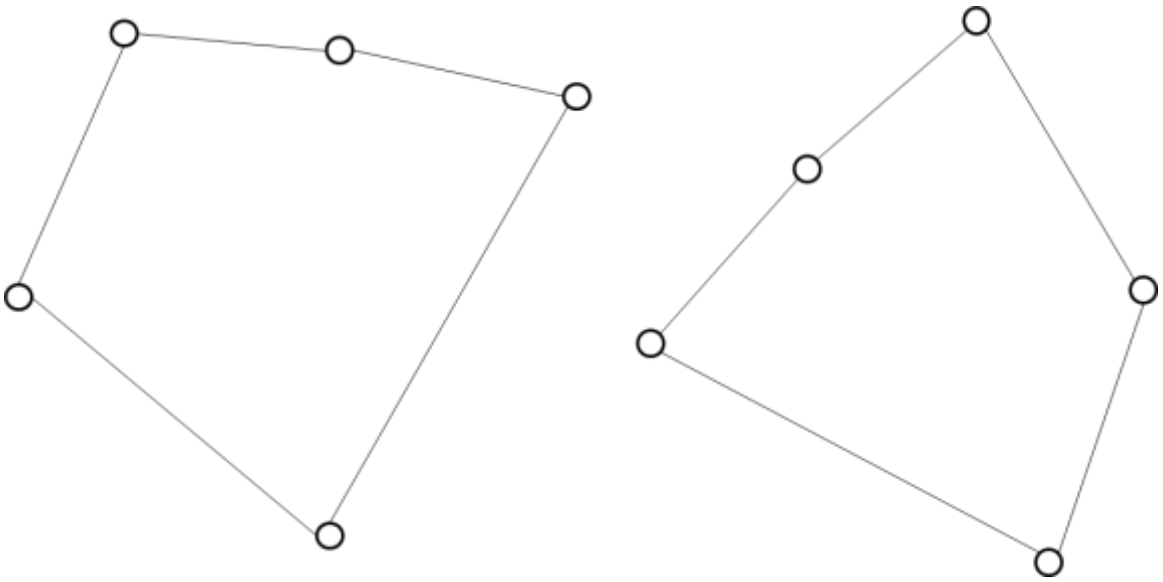

Instancje

Rozważamy instancje kroa100 i krob100 z biblioteki TSPLib. Są to dwuwymiarowe instancje euklidesowe, tj. dla każdego wierzchołka podane są dwie współrzędne, a odległość pomiędzy wierzchołkami jest odległością euklidesową. Ważna uwaga, odległość jest zaokrąglana do liczby całkowitej stosując zaokrąglanie matematyczne. Proszę jednak, aby dalszy kod wykorzystywał jedynie macierz odległości, tj. aby był w pełni stosowalny do innych instancji, które będą zdefiniowane jedynie przez macierze odległości.

Zadanie 1. Heurystyki konstrukcyjne

Opis zadania

W ramach zadania należy:

- Zaimplementować wczytywanie instancji kroa100 i krob100 (w jednym z formatów w jakim są dostępne) i obliczanie macierzy odległości.
- Zaimplementować algorytm zachłanny (greedy) inspirowany metodą najbliższego sąsiada (nearest neighbor) dla klasycznego problemu komiwojażera dostosowując go do rozważanego problemu. Stosujemy wersję, w której rozważa się wszystkie możliwe miejsca wstawienia kolejnych wierzchołków (nie tylko na końcu). Np. wybieramy losowo dwa startowe wierzchołki dla dwóch cykli i rozbudowujemy je zgodnie z zasadami dla klasycznego problemu komiwojażera aż do osiągnięcia cykli o zadanej liczbie wierzchołków. Można też np. pierwszy wierzchołek wybrać losowo, a drugi najodleglejszy od pierwszego.
- Zaimplementować algorytm zachłanny (greedy) inspirowany metodą rozbudowy cyklu (greedy cycle) dla klasycznego problemu komiwojażera dostosowując go do rozważanego problemu.
- Zaimplementować algorytm typu regret heuristics (z żalem) na bazie algorytmu inspirowanego metodą rozbudowy cyklu – stosujemy 2-regret (2-żal).
- Opcjonalnie można zaimplementować jeszcze inną heurystykę konstrukcyjną.
- Wykonać eksperymenty obliczeniowe. Na każdej instancji każdy algorytm należy uruchomić 100 razy wykorzystując różne wierzchołki startowe.

Heurystyka najbliższego sąsiada (nearest neighbor) dla problemu komiwojażera

wybierz (np. losowo) wierzchołek startowy

powtarzaj

dodaj do rozwiązania wierzchołek (i prowadzącą do niego krawędź) najbliższy ostatnio dodanemu

dopóki nie zostały dodane wszystkie wierzchołki

Dodaj krawędź z ostatniego do pierwszego wierzchołka

Istnieje też inna wersja, w rozważa się wszystkie możliwe miejsca wstawienia kolejnych wierzchołków (nie tylko na końcu)

Metoda rozbudowy cyklu (greedy cycle)

wybierz (np. losowo) wierzchołek startowy

wybierz najbliższy wierzchołek i stwórz z tych dwóch wierzchołków niepełny cykl

powtarzaj

wstaw do bieżącego cyklu w najlepsze możliwe miejsce wierzchołek powodujący najmniejszy wzrost długości cyklu

dopóki nie zostały dodane wszystkie wierzchołki

Heurystyki zachłanne oparte na żalu – regret heuristics

- Załóżmy, że element możemy wstawiać do rozwiązania w różne miejsca (np. wierzchołki w różne miejsca trasy TSP)
- Np. dwa elementy a i b:
- Koszty wstawienia a:
- 1, 2, 3, 4, 5
- Koszty wstawienia b:
- 5, 9, 10, 12, 15
- Zgodnie z regułą zachłanną wybralibyśmy a (1 < 5)
- Wtedy jednak możemy zablokować sobie możliwość wstawienia b przy koszcie 5 a zostanie nam jedynie miejsce z kosztem 9
- k-żal (k-regret) to suma różnic pomiędzy najlepszym, a k kolejnymi opcjami wstawienia
- 2-żal różnica pomiędzy pierwszą a drugą opcją
- Wybieramy element o największym żalu i wstawiamy go w najlepsze miejsce
- Możemy też ważyć żal z regułą zachłanną (oceną pierwszej opcji)

Sprawozdanie

W sprawozdaniu należy umieścić:

- Krótki opis zadania.
- Opis wszystkich zaimplementowanych algorytmów w pseudokodzie. Uwaga pseudokod to nie jest jednozdaniowy, deklaratywny opis. Nie jest to także docelowy kod.
- Wyniki eksperymentu obliczeniowego. Dla każdej kombinacji instancja/algorytm należy podać wartość średnią, minimalną i maksymalną. Spodziewamy się, że czasy wykonania tych algorytmów powinny być pomijalne, więc nie musimy ich raportować. Sugerowany format tabeli:

	Instancja 1	Instancja 2
Metoda 1	średnia (min – max)	średnia (min – max)
Metoda 2	średnia (min – max)	średnia (min – max)

- Wizualizacje najlepszych rozwiązań dla każdej kombinacji podobne do powyższego przykładu rozwiązania
- Wnioski.
- Kod programu (np. w postaci linku).